

ты-ты книги и Вѣды-ты, кои-то бѣше съставиль прѣди изгнаніе-то си и съчиниль голѣмъ-тѣхъ поемѣ Рамаіанъ: въ единъ по-послѣденъ вѣкъ, той ся показаль подъ имя Віаца Муни, прочють поетъ, кой-то съставиль повече-то отъ голѣмы-ты Индійскы Епископскы поемы; най-сѣтнѣ прѣзъ чръный вѣкъ, прѣзъ желѣзный вѣкъ за Индійцы-ты, той ся явилъ подъ имя Калидаца, и далъ на Индіѣхъ драматическы поемы, на кои-то ся чюдять и днесъ.

Исторія-та на Вишну е по-занимателна отколко-то Брахмова-та, и негови-ти прѣобразованія сѣхъ по-многочисленны.

Като бѣше служба-та му да пазѣи свѣта, то колчимъ заплашвало земѣхъ-тѣхъ нѣкоя поразія, той не ся забавиль да ѣ дойде на помощь.

Единъ исполинъ Ракхаца Хаиагрива, бѣше отвлѣкъль Вѣды-ты, и земя-та като останѣла сирота отъ тойзи источникъ на истинѣхъ-тѣхъ и на свѣтлинѣхъ-тѣхъ, насмалко остаяло да подпадне въ варварство. Вишну тычаль много врѣмя на горѣ-долѣ по земѣхъ-тѣхъ безъ да може да достигне грабителя; нѣ най-сѣтнѣ го подушилъ, че ся былъ оттеглилъ въ дѣно-то на морета съ скѣпоцѣннѣхъ-тѣхъ си плѣчкѣхъ; тогава Вишну станъ на рыбѣхъ, та ся вмѣкнѣлъ въ жилище-то на исполина, убилъ го, и донесѣлъ пакъ свѣты-ты книги на хора-та.

Богове-ти, были изнамѣрили едно питіе, кое-то давало безсмъртіе, лоши-ти духове, кои-то сѣхъ всякога въ борбѣхъ съ богове-ты, искали да го турять на рѣкѣхъ. Тѣхно-то нападеніе было ужасно, и биткы-ты что станѣли въ тойзи случай расклатили свѣтъ-